

né při změně služ. působiště, s níž jest spojena změna činovného, a předpokládá tedy, že ne každá změna služ. působiště má v zápětí změnu ve výši činovného.

Z předešlého vysvítá, že se činovné mění zásadně toliko změnou trvalého působiště a že změna ta nenastane, byla-li osoba učitelská ze svého trvalého působiště dočasně přikázána na jiné místo.

Vykládal si proto žal. úřad nesprávně zákon, měl-li za to, že se výše činovného osoby učitelské řídí podle místa (obce) skutečného výkonu učitelské služby a nevzal-li zřetel k tomu, zda s výkonem tím je spojena trvalá změna trvalého působiště učitelova. Veden tímto nesprávným názorem nevyšetřil žal. úřad, jaké povahy bylo služ. působení st-lky na obecné škole v P. a nastala-li v důsledku opatření toho změna trvalého působiště st-lčina v K. Bylo proto zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 8702.

Ř í z e n í p ř e d n s s - e m . — S t a v e b n í p r á v o : **Není přípustna stížnost strany k nss-u do rozhodnutí zsv-u, kterým tento zamítl její rekurs proti příkazu udělenému osk-í o b c i, aby o b e c nařídila straně odstranění hradby.**

(Nález ze dne 25. června 1930 č. 10.704.)

V ě c : Jaroslav E. v Z. (adv. Dr. Jar. Hrbek z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o zahrazení pozemku.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á .

D ů v o d y : K podání, v němž několik občanů ze Z. protestovalo u osk v B. proti tomu, že st-l ohradil si část obecního pozemku užívajícího dosud všemi občany jako veřejného statku, zjistila osk, že st-li ke zřízení tohoto hrazení stav. povolení dáno nebylo a uložila výměrem ze 14. dubna 1927 obec. radě jako úřadu stavebnímu, aby vzhledem k ustanovení § 17 stav. ř. a vzhledem k tomu, že k ohrazení plochy pozemkové proti veř. ulicím a náměstím se vyžaduje bezpodmínečně stav. povolení, o něž st-l nežádal, nařídila mu odstranění hradby. Výměr ten dala osk doručiti také st-li a připojila právní poučení, že z výměru toho lze se odvolati k zsv. St-l se z výměru toho skutečně také odvolal, žal. úřad však odvolání jeho zamítl, odkázav na odůvodnění obsažené ve výměru osk.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Osk nenařídila st-li přímo, aby hrazení odstranil, nýbrž uložila obci, aby tato jakožto úřad stavební prvé stolice vydala st-li stavebně-policejní příkazy určitého obsahu. Jeví se tedy řečený výměr osk, žal. úřadem potvrzený, podle své právní povahy jako výrok dozorčí podle § 133 stav. ř. Na této jeho právní povaze nezměnilo se nic ani tím, že byl doručen i st-li, ani tím, že byl zsv-em potvrzen, neboť obsah jeho je tak jasný a jednoznačný, že není možno vykládati jej jinak než jako výrok úřadu dozorčího, jímž tento obrací se k úřadu nižšímu. Takovýto výrok dozorčí působí však toliko proti stav. úřadu obecnímu. Mohla by

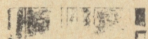
se tedy výrokem tímto cítiti ve svých právech dotčena nejvýše obec, kdyby měla za to, že bylo jím nezákonně zasaženo do jejího samostatného oboru působnosti. Naproti tomu nemohl výrok onen proti st-li založiti žádné právní účinky. Zejména nelze v něm ani v nař. výroku, jej potvrzujícím, spatřovati rozhodnutí právní moci vůči st-li schopné a vykonatelné o tom, že zmíněné hrazení zřídil protiprávně a že je proto povinen je odstraniti.

Ježto tedy nař. rozhodnutí nemá vůči st-li povahu rozhodnutí, způsobilého ublížení mu v jeho právech, není tu podle § 2 zák. o ss předmětu, jež by nss mohl ke stížnosti jeho učiniti předmětem svého přezkoumání.

Č. 8703.

Vodní právo. — Řízení správní: I. Nárok na zavedení ediktálního řízení přísluší toliko navrhovateli, nikoli ostatním interesentům. — II. Není rozhodováním ultra petitem, posoudí-li úřad žádost strany za přenos práva vodního na jinou provozovnu jako žádost za změnu v používání vody.

(Nález ze dne 25. června 1930 č. 10.921.)

Prejudikatura: Boh. A 2052/23.

Věc: Spolek moravských cukrovarů v O. (adv. Dr. Lub. Nevěřil z Olomouce) proti ministerstvu zemědělství (za zúč. akciovou společnost pro průmysl a obchod se železářským zbožím »Moravia« v H. adv. Dr. Bedřich Kolb z Brna) o vodoprávní konsens.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním ze 6. května 1921 sdělila firma »Moravia« okr. správě politické v O., že se rozhodla ve svých průmyslových závodech v H. a M., pokud tyto jsou poháněny silou parní, zavést sílu elektrickou, ke kterémužto účelu se staví v H. elektr. centrála, která má býti i součástí elektrisace celé země. V této elektrárenské centrále postaví se dva turbogenerátory. Voda potřebná k výrobě páry bude se odebírat z vydatné studně vedle centrály zřízené. Chladicí voda pro parní turbíny má býti odebírána ve množství 167 sek. l z potoka B., ke kterémužto účelu se zřídí na dně potoka 40 cm vysoký betonový prah za tím účelem, aby hladina vody na místě, v němž se bude voda odebírat, byla stabilisována. Chladicí voda bude se po použití ve stejném množství a ve stejné kvalitě, arcí jenom trochu ohřátá, zase sváděti zpět do potoka. Používání vody potoční ke chlazení nežádala žadatelka jako nové právo, nýbrž ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 mor. vod. zák. jako odloučení práva k užívání vody pro účely kondenzační při starých parních strojích v H. a jako přenos tohoto vodního práva na nově zřízenou elektr. centrálu, která na místo dosavadních parních silostrojů, které nyní mají býti zrušeny, bude závod st-lčin zásobovati pohonnou energií. Jakmile bude elektrárenská centrála uvedena v chod, budou parní stroje a dosavadní kondenzační zařízení zrušena. Žadatelka dále v dotyčném podání uvedla, že projektované zařízení pro zásobování